

การสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

Creating Exercises for the Development of Creative Writing Skills in
the Thai Language for Second Grade Students

ผู้วิจัย : พรรณี ชะบา

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พรพิมล พงศ์สุวรรณ

สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนบ้านสตึก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขบุรีรัมย์ เขต 4 จำนวน 33 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ (1) แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย (2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย จำนวน 12 แผน (3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 3 ตอน (4) แบบสอบถาม ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scales) จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประสิทธิภาพของกระบวนการ ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์และการทดสอบสมมุติฐานโดยใช้ Dependent Samples t – test

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.31/87.49
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยโดยรวม มีสัดส่วนความพึงพอใจระดับมาก มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ 80) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

คำสำคัญ : แบบฝึก, ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์, ภาษาไทย

ABSTRACT

The present study focused on 1) creating exercises for the development of creative writing skill in the Thai language for second grade students with the efficiency criteria of 80/80, 2) compare students' achievement test mean scores before and after using the mentioned exercises. and 3) Students' satisfaction regarding the exercises was also explored. The sample group was 33 second grade students studying in Banstuk School in the second semester of 2006 obtained by purposive compling.

The research instruments were (1) the created exercises for the development of creative writing skill in the Thai language for second graders, (2) twelve related lesson plans, (3) achievement tests, and (4) students' satisfaction rating-scale questionnaire. The data analysis revealed the following results.

1. The efficiency of the created exercises was at 83.31/87.49.
2. The students' posttest mean scores were 20% higher than the pretest scores, at the .01 level of significance.
3. Those second grade students were satisfied with the creative writing skill exercises, higher than the set criteria (80 percent) at the .01 level of significance.

Keyword : Exercises, Creative Writing Skills, Thai Language

บทนำ

ภาษาไทยมีความสำคัญต่อคนไทยเป็นอย่างยิ่งเพราะเป็นภาษาประจำชาติที่แสดงถึงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและเอกราชของความเป็นไทย นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือ ในการติดต่อสื่อสารที่ทำให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแสดงความคิด ความรู้สึกและ ความต้องการในชีวิตประจำวัน ภาษาไทยนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิต สมควรที่คนไทยทุกคนควรจะ ได้ช่วยกันรักษาไว้ให้คงอยู่คู่กับความเป็นเอกราชของชาติตลอดไป

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย มุ่ง ให้ความรู้และประสบการณ์แก่ผู้เรียนเพื่อเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ พัฒนาความคิดและใช้ ภาษาไทยในเชิงสร้างสรรค์โดยเฉพาะการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษา ขั้นพื้นฐานที่ มุ่งพัฒนาให้เยาวชนของชาติให้มีพัฒนาการทางภาษาทั้งในด้านการอ่าน การเขียน การฟัง การดูและ การพูด และได้ให้แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยผู้สอน จะต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาอย่างสัมพันธ์กันทั้ง 5 ด้านคือ ด้านการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูดในทักษะทั้ง 5 ด้านนี้ ทักษะ การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญและ จำเป็นอย่างยิ่ง ตามสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 2 : การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 คือใช้กระบวนการการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบ ต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพในมาตรฐาน การเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 (ประถมศึกษาปีที่ 1-ประถมศึกษาปีที่ 3) ได้เน้นเกี่ยวกับการเขียนคำ ประโยค ข้อความและเรื่องราวแสดงความคิด ความรู้สึก ความต้องการและจินตนาการใช้กระบวนการเขียน พัฒนางานเขียน (กรมวิชาการ. 2546 : 7)

การเขียนมีหลายประเภทตามแต่วัตถุประสงค์ในการเขียน เช่น การเขียนเพื่อสื่อสาร การ เขียนแสดงความคิด ความรู้สึก ความต้องการและการเขียนเพื่อถ่ายทอดจินตนาการ การเขียน ที่มี ประสิทธิภาพนั้นนอกจากจะสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจแล้วผู้เขียนจะต้องใช้จินตนาการ และประสบการณ์ ของตนมาเชื่อมโยงความคิดในการเขียน มีอิสระที่จะคิดรูปแบบใหม่ ๆ มีความน่าสนใจไม่ซ้ำแบบ ใครเป็นผลงานที่มีคุณค่าทางความคิดริเริ่มอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการเขียน ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้แสดง ความสามารถทางจินตนาการได้ดีกว่าการเขียนชนิดอื่นคือ การเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้เข้ามามีบทบาทต่อวงการศึกษามากยิ่งขึ้น เพราะการเขียน เชิง สร้างสรรค์มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางการเขียนของผู้เรียนให้ดีขึ้นและ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการเขียนเพื่อถ่ายทอดความคิด และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ออกมา อย่างอิสระเสรีโดยการเขียนอย่างสร้างสรรค์ นอกจากนี้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ยังมีประโยชน์ต่อ ผู้สอนและผู้เรียนเป็นอย่างมาก ดังที่ เบิร์น โบรแมนและโลว์ (Burn, Broman และ Low อ้างถึงใน วิภาฤดี วิภาวิน. 2543 : 1) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่มีต่อผู้สอนว่า

เป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้สอนเข้าใจถึงความแตกต่างของผู้เรียนช่วยให้เกิดความคุ้นเคย ความรู้สึก
 ประสบการณ์ของผู้เรียน นอกจากนี้ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ยังเป็นเครื่องมือที่สามารถพัฒนาผู้เรียน
 ให้มีจินตนาการแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดในการสร้างสรรค์ทางภาษา เป็นการระบายอารมณ์ตาม
 ธรรมชาติที่มีอยู่ในตัวเด็ก ทำให้เด็กเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและเกิดความ ชื่นชมในศิลปะ
 นอกจากนี้แล้วยังเป็นการฝึกทักษะการคิดเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนให้กว้างขวาง
 ยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องไปถึงการพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรบุคคลอีกทางหนึ่งด้วย จึงนับได้ว่า
 การฝึกเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรจะต้องปลูกฝังและพัฒนาผู้เรียนให้มี
 ทักษะพื้นฐานในการเขียนให้มากที่สุด

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย
 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยมีเจตนาที่จะค้นหาวิธีการและเครื่องมือในการพัฒนาทักษะ
 การเขียนของนักเรียนที่ผู้วิจัยกำลังสอนอยู่ให้มีทักษะการเขียน เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ระดับสูง
 ต่อไป

จากผลการประเมินการทดสอบระดับชาติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา
 2548 ของโรงเรียนบ้านสตึก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการ
 เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีค่าเฉลี่ยเพียงร้อยละ 46.17 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยม
 เขต 4, 2548:4) และจากประสบการณ์การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย ในชั้นประถมศึกษา
 ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ทักษะที่เป็นปัญหาคือ ทักษะด้านการเขียน ผู้เรียนจะมีปัญหา
 ด้านการเขียนประโยคจากคำที่กำหนดให้ จะเขียนประโยคซ้ำ ๆ กัน หรือเขียนเหมือนกัน ถ้าเขียน
 เรียงความหรือเขียนเรื่องตามจินตนาการก็จะเขียนได้สั้น ๆ หรือบางคนก็เขียนววนใจความเดิม ๆ
 ในการเขียนตอบคำถามหรือการเขียนแสดงความคิดเห็นก็จะเขียนไม่ตรงประเด็น เนื่องจากขาด
 ความรู้ความคิดที่จะเขียน ขาดการกระตุ้น ไม่ได้รับการพัฒนาและส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์
 เท่าที่ควร จึงทำให้ผู้เรียนไม่รักการเขียน มีความเบื่อหน่ายในการเขียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลให้ผู้เรียนมี
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนควรเอาใจใส่ ติดตามและแสวงหาวิธีที่จะลด
 ปัญหาด้านการเขียนของนักเรียนพร้อมทั้งช่วยส่งเสริมทักษะการเขียนพร้อมกันไปด้วย ทำให้ผู้เรียนมี
 ทักษะพื้นฐานในการเขียนได้ดียิ่งขึ้น

ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยจะเป็นสื่อที่
 ช่วยส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้ และเป็นการจัดการเรียนรู้ที่สนอง
 ต่อพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 ที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้
 สามารถพัฒนาแนวคิด ความรู้และทักษะ ไปสู่การเขียนเป็นการแสดงออกทางภาษา ทำให้ผู้เรียนมี
 พัฒนาการทักษะทางภาษาด้านการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 สูงขึ้น

ผู้วิจัยยังได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์สามารถพัฒนาขึ้นได้ด้วยการฝึกฝนโดยการใช้แบบฝึกทักษะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอนงค์ ดอนโลกสูง (2546 :40) ที่สร้างแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเรื่องเชิงสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และรุจิรัตน์ สระหอม (2548 : 8) ที่พัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยด้วยแบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลงานวิจัยดังกล่าวพบว่าแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานและความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสตึก ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสตึก
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสตึก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 4 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวน 134 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนบ้านสตึก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 4 จำนวนนักเรียน 33 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)
2. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
 - 2.2 ตัวแปรตาม
 - 2.2.1 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
 - 2.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย
 - 2.2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะ

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โดยทดลอง สอนด้วยการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่สร้างขึ้นจำนวน 12 แผน รวมเป็น 12 ชั่วโมง

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่เก็บได้ไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ผลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์และใช้สถิติวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกและหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ t -test กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01
3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย โดยใช้ t -test กำหนดค่าสัดส่วนความพึงพอใจในระดับมาก กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01

ผลการวิจัย

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย พบว่า
 - 1.1 คะแนนเฉลี่ยการทำแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย มีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 83.31
 - 1.2 ค่าเฉลี่ยการทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย มีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 87.49
 - 1.3 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 99.97 คะแนน จากคะแนนเต็ม 120 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.31 (E_1) และมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังการฝึกทักษะ เท่ากับ 61.24 คะแนน จากคะแนนเต็ม 70 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.49 (E_2) ดังนั้นแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.31/87.49
2. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย พบว่า

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 1

2.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทำแบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย เท่ากับ 42.12 คะแนน จากคะแนนเต็ม 70 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60.17 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย เท่ากับ 61.24 คะแนน จากคะแนนเต็ม 70 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.49 ค่าเฉลี่ย ของคะแนน ผลต่างเท่ากับ 19.12 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 27.32

2.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย พบว่า

3.1 ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสตึก ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยโดยรวม เท่ากับ 4.75 อยู่ในระดับมากที่สุด

3.2 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีสัดส่วนความพึงพอใจในระดับมาก มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ 80) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.31/87.49 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1.1 แบบฝึกทักษะ เป็นสื่อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากหลักจิตวิทยาการสร้างแรงจูงใจ แบบฝึกมีหลายรูปแบบไม่ซ้ำซาก มีทั้งเกม กิจกรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่แปลกใหม่น่าสนใจ สนุกสนาน รวมทั้งจิตวิทยาในกฎแห่งผลคือทำให้ผู้เรียนได้ทราบผลการเรียนของตนเอง ผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมในการตรวจคำตอบและได้รู้ข้อบกพร่องของตนเองเพื่อหาแนวทางปรับปรุงได้ทันที

1.2 แบบฝึกทักษะเป็นสื่อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยเรียงลำดับการฝึกทักษะจากง่าย ไปหายาก กล่าวคือให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการเขียนคำ เขียนประโยค เขียนข้อความ และเขียนเรื่องเริ่มจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวโดยครูคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้รู้จักคิดในทางสร้างสรรค์และใช้คำถามนำ ให้เกิดคำตอบที่หลากหลาย จึงทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเขียนดีขึ้น

1.3 แบบฝึกทักษะเป็นสื่อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีภาพประกอบ โดยเฉพาะภาพการ์ตูน ซึ่งมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย สนุกกับรูปภาพโดยการระบายสีประกอบภาพด้วย นอกจากนี้ครูยังจัดบรรยากาศให้ดูใจ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรักการเขียน เชิงสร้างสรรค์ ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานในการเขียน ส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเขียน

1.4 แบบฝึกทักษะเป็นสื่อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีการปรับปรุง แก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ตลอดจนมีการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะก่อนนำมาใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

1.5 แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีคำชี้แจงและมีคำสั่งที่ชัดเจน เข้าใจง่ายพร้อมทั้งตัวอย่างประกอบ ช่วยให้การทำแบบฝึกทักษะของผู้เรียนง่ายขึ้น จึงทำให้ผู้เรียน เกิดพัฒนาการด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ดีขึ้น

1.6 แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับเนื้อหา และวัตถุประสงค์จึงมีความเหมาะสมในการพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนเป็นอย่างดี นอกจากนั้นแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมกับความรู้ ความสามารถของผู้เรียน การจัดทำเนื้อหาให้ผู้เรียนได้ฝึกเรื่องหนึ่งซ้ำ ๆ กันตามที่ วรรณิการ์ พวงเกษม (2540 : 7) ซึ่งกล่าวว่า “ในการสร้างแบบฝึกทักษะควรพิจารณาให้เหมาะสมไม่ยากเกินไปสำหรับเด็กที่เรียนเก่งและไม่ยากเกินไป สำหรับเด็กที่เรียนอ่อน ในการสร้างแบบฝึกทักษะควรมีทั้งที่เป็นรายบุคคลและฝึกเป็นกลุ่มควรให้เด็กเก่งคล่องกับเด็กอ่อน เพื่อให้เด็กเก่งช่วยเหลือเด็กอ่อน” อันส่งผลให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จ ในการทำแบบฝึกทักษะและกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่เร้าความสนใจของผู้เรียน ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ จึงทำให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ดีขึ้น

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย พบว่า หลังเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนเพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ 20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น ได้ผ่านการตรวจสอบจากคณะกรรมการ ผู้เชี่ยวชาญ และผ่านการหาประสิทธิภาพทุกชุด

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้นั้นผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารหลักสูตร ตำราที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพื่อนำมาใช้ในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพกับผู้เรียนมากที่สุด ส่วนกิจกรรมการเรียนการสอน ได้มีการสอดแทรกเทคนิคที่หลากหลายให้ผู้เรียน มีทั้งเกม เพลงปริศนาคำทาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน ที่กล่าวว่า ในการสอนเขียน

ควรให้ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลินและสนุกสนานผู้เรียน จึงจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ดี นอกจากนี้ยังเป็นการจัดการเรียนรู้โดยนำคำที่ผู้เรียนคุ้นเคย พบเห็นอยู่บ่อย ๆ ในบทเรียนหรือคำที่ใช้ในภาษาพูดที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน มาบรรจุลงในเนื้อหาการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้สิ่งที่อยู่ใกล้ตัว จะทำให้ผู้เรียนจำได้ง่าย และมีความหมายกับผู้เรียนมากขึ้น

2.3 ในการเริ่มต้นสอนแต่ละครั้งมีการทบทวนความรู้เดิม เพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิม ให้สัมพันธ์กับความรู้ใหม่ นักเรียนจึงมีความเข้าใจเนื้อหามากขึ้น

2.4 นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนจากสื่อหลายชนิด ได้แก่ บัตรเนื้อหา บัตรคำ แถบข้อความ แถบประโยค หนังสือประมวลคำศัพท์ประกอบภาพ และแบบฝึกเสริมทักษะ จึงทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการเขียนมากขึ้น

2.5 การเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยเป็นกิจกรรม ที่ท้าทายความคิดของผู้เรียน ผู้เรียนจึงมีความสนใจและมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีการพัฒนาขึ้นตามลำดับ

จึงสรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นนวัตกรรมที่สามารถทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และบรรลุผลได้ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

3.1 แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้กับนักเรียนได้สูงขึ้น ดังเกิดได้จากคะแนนหลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนฝึก นั่นคือแบบฝึกทักษะที่ผู้เรียนทำนั้นมีรูปแบบชัดเจนไม่สับสน เข้าใจง่าย มีภาพประกอบด้วย และเนื้อหาแต่ละชุดมีจุดเด่น น่าสนุก ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากแบบฝึกทักษะไปพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้จริงก่อให้เกิดการเรียนรู้และเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3.2 กิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการปฏิบัติกิจกรรม มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน เพราะในแต่ละกิจกรรมมีความหลากหลาย ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายและแบบฝึกทักษะแต่ละชุดมีภาพการ์ตูนประกอบที่น่าสนใจ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม จึงทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นอย่างดี

3.3 แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย มีกระบวนการและการพัฒนาสื่อที่เป็นระบบ คือศึกษาหลักสูตร ทฤษฎี การเรียนรู้และวิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะที่ดี ผ่านการตรวจสอบของคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ

จากเหตุผลดังกล่าวจึงส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ครูผู้สอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สามารถนำแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยด้วยแบบฝึกทักษะ ไปใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ จะช่วยให้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยมีประสิทธิภาพดีขึ้น

1.2 ครูผู้สอนควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพราะจะทำให้ผู้เรียน เกิดความสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนดีขึ้น

1.3 ครูผู้สอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และผู้สนใจที่จะนำแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยแบบฝึกทักษะ ไปใช้ ควรศึกษาทฤษฎี ความคิดสร้างสรรค์เพิ่มเติม เพื่อประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

1.4 การนำแบบฝึกทักษะ ไปใช้ต้องสร้างแบบฝึกทักษะให้ตรงกับจำนวนนักเรียน มีทั้งแบบฝึกทักษะเป็นกิจกรรมกลุ่ม และแบบฝึกทักษะรายบุคคล นักเรียนต้องมีทักษะการเขียน นักเรียนที่เรียนช้าจะมีปัญหาในการเรียนรู้ เรียนไม่ทันเพื่อน ครูผู้สอนต้องให้คำแนะนำช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด

1.5 ผู้บริหาร โรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อนำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้มากขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพ

1.6 ก่อนการทำแบบฝึกทักษะ นักเรียนต้องได้เรียนเนื้อหา นั้น ๆ มาก่อน และครูควรมีการเสริมแรงด้วยการบอกคะแนนและให้ข้อเสนอแนะสิ่งที่ควรแก้ไขในการทำแบบฝึกเสริมทักษะในชุดที่ผ่านมาจะช่วยให้ นักเรียนมีความกระตือรือร้นและนำข้อบกพร่องนั้น ไปแก้ไขได้

1.7 ในการทำแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แต่ละครั้งไม่ควรจะมากเกินไป ควรให้เหมาะกับวัยและความสนใจของนักเรียน เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย

1.8 ครูควรสร้างแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้ครอบคลุมเนื้อหาในระดับชั้น นั้น ๆ เพื่อใช้แก้ปัญหาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้กับนักเรียน

1.9 ในการสร้างแบบฝึกควรศึกษาหลักในการสร้างให้ละเอียด เพื่อให้ได้แบบฝึกที่มีคุณภาพ สามารถสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล และใช้แก้ปัญหาให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรจัดทำแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ด้วยเพื่อส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่อง

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติ แรงจูงใจ และความคงทนในการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยแบบฝึกทักษะกับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอื่นๆ

2.3 ควรมีการพัฒนาแบบฝึกทักษะในเนื้อหาอื่น และระดับชั้นอื่นๆ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะให้มากขึ้น

2.4 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยโดยการใช้เกมกับแบบฝึกทักษะ

2.5 ในระหว่างทำการทดลองใช้เครื่องมือ เพื่อหาประสิทธิภาพ ควรมีผู้ช่วยเพื่อจดบันทึกและสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนเพื่อเก็บข้อมูลเพิ่มเติม

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2546). การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กรรณิการ์ พวงเกษม. (2540). การสร้างแบบฝึกทักษะ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

รุจิรัตน์ สระหอม. (2548). การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยด้วยแบบฝึกทักษะชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญจังหวัดบุรีรัมย์. รายงานการศึกษา ค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิภาฤดี วิภาวิน. (2543). การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สื่อประสม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขบุรีเขต 4. (2548). การสอบวัดระดับชาติ (ผ่านซีดี). บุรีรัมย์.

อนงค์ ดอนโคดสูง. (2546). การใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเรื่องเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.